

Jezerní stěna & Slunečná neděle

Popis dvou (no, vlastně tří) prvovýstupů..

Dáša Kropáčková

Praha

Jezerní stěna, červenec 1986

Není nad jezerem Lago di Garde, ale nad umělým jezírkiem na hraničním potoce s Německem na levém břehu Labáku. Část údolní stěny Hraniční jehly je vysoká 60 m, úplně kolmá a vystupuje přímo z hladiny. Na její levé straně nad hrází je už něčí prvovýstupák se smyčkou. Náš zájem se tedy obrací na volnou, širokou stěnu přímo nad hladinou. Jak k ní? Jezírko je hluboké až 5 m, voda modře průzračná, ledová i v létě.

Od motoráčku z Dolního Žlebu vlečeme ke hranici věci na lezení, kovárnu a nafukovací kajak. Vypadáme jak pašeráci. Převážíme se, převážíme výstroj a z lodičky nastupujeme. Komínem a šikmo doleva do stěny, kde pod „mrkví“ je vytipováno místo na kruh. Těžké lezení s mizerným jištěním vede k „mrkvi“, kde se Zdeněk pozoruhodně nasouká do maličkého výklenku a zaklíní se kolenem. Posílám kovárnu. Začíná vrtat – 20 m kolmo nad hladinou, do které dopadá písek vyklepaný z rouráku. Skála je tvrdá, v té pozici se trápí skoro hodinu, než 10 cm dlouhý kruh sedí. Zdeněk dobírá a já koukám, za co se vlastně držel a hlavně jak tam ten kruh mohl dát, když v té pozici – navíc špatně zajištěné – se nedá existovat ani chvíli.

Nad kruhem přes „mrkev“ jsou spárky, nad nimi je vidět kousek kapradí – naděje, že roste na poličce. Spárky jsou pekelně těžké, s hrůzou vidím, že u kapradí je polička hodně šikmá. Stojí se na ní špatně. Zkouším dát smyčku na několik míst, všude drží jen zdánlivě. Ještě krok a ve spáře objevuji hodiny. Provazují je dlouho, už se mi klepou ruce. Uvažujeme o druhém kruhu. Tady bych nevydržela stát a vrtat čistě. Dobírám Zdeňka

v hodinách a skoro se bojím koukat dolů. Je to neobvyklý pohled – modrá hladina 25 m pode mnou se mírně vlní. Přitahuje.

Zdeněk pokračuje jemnou spárou, která však končí v hladké stěně. Je třeba lézt šikmo doleva. Dává slušný uzel do spáry, ale z výklenku ve stěně vyjíždí volný balvan. Jen stačil uhnout – balvan chvíli letí vzduchem, a pak z hladiny vytryskl gejzír. Zdeněk se raději vrací ke mně. Jsem na řadě. V místě, kde se vyvalil balvan je to hodně těžké. Chvíli snad nedýchám. Následuje velký balkón, kde zase dobíráme. Nad balkónem je ještě několik těžších kroků, s těmi si ale Zdeněk umí poradit.

Pracovní název „Přes mrkev“ se mění na „Jezerní stěnu“ a kupodivu se nedohadujeme o obtížnosti. Dáváme VIIc a je to náš nejtěžší prvovýstup. Zatím nemá přelez, kajak ve své lezecké výstroji má asi málokdo.

(Na snímku z roku 1984 Dáša Kropáčková během jiného výstupu.)